

Vnímanie nedostatku a jeho odstránenie

Vnímanie nedostatku pramení z pocitu, že nie ste hodní lásky. Ak sa necítite hodní lásky, budete si projektovať nedostatok mimo seba. Uvidíte pohár skôr poloprázdny, ako poloplný.

Ak vidíte poloprázdny pohár, nie je prekvapením, ak po istom čase v pohári nezostane vôbec nič. Nedostatok je výsledok negatívneho vnímania. Samozrejme, rovnaký princíp funguje aj opačne.

Vnímajte pohár ako poloplný, a nepotrva dlho a bude naplnený až po okraj. Keď viete, že ste hodní lásky, máte sklon interpretovať slová a činy druhých očami lásky. Neurazíte sa tak ľahko. Ak je na vás niekto nepríjemný, nenapadne vám, že mal zlý deň. Necítite sa byť obeťou.

To, ako vidíte život, závisí od toho, či sa cítite byť hodní lásky, alebo nie. Vytvárate si situácie, ktoré potvrdzujú váš názor na seba samých.

Všetky predsudky sú súčasťou pripútanosti k minulosti. Nedostatok je iba pripomenutím starých rán, ktoré sa premietajú do budúcnosti.

Aby ste skončili s vedomím nedostatku, musíte odpustiť minulosti. Nech ide o čokoľvek, už na tom nezáleží. Už vás to nemusí neovplyvňovať, ak sa od toho oslobodíte.

Cítite, že s vami druhí zaobchádzajú nespravodlivo? Iba ten, kto si myslí, že s ním druhí zaobchádzajú nespravodlivo, zažíva nespravodlivé zaobchádzanie.

Uvedomte si, že tento pohľad vychádza z vášho pocitu bezcennosti. Pochopte, že sa necítite hodní lásky.

Nesnažte sa zmeniť svoju myseľ a neopakujte si: „Som hoden lásky.“ Stačí si uvedomiť: „Necítim sa hoden lásky. Cítim sa nehodný. Cítim sa zneužívaný. Bojím sa, že zlé veci, ktoré sa odohrali v minulosti, sa stanú znova.“

Uvedomujte si, aké je vaše srdce napäté a zovreté. Uvedomujte si, ako ste emocionálne uzavretí.

Vždy sa rozhodujete, či budete niečo vnímať ako negatívne, alebo pozitívne. Rozhodli ste sa pohár vidieť ako poloplný? Rozhodli ste sa byť obeťou?

Je to v poriadku. Nehanbite sa za to. Nie je potrebné, aby ste sa ešte viac znervózňovali. Iba si uvedomte, čo ste si zvolili a ako sa pri tom cítite.

„Uvedomujem si voľbu, ktorú som urobil, a vidím, že som z toho nešťastný. Nechcem byť nešťastný a preto sa rozhodujem pre inú voľbu. Vidím pohár ako poloplný.“

Ak dokážete precítene povedať tieto slová, uvoľníte minulosť a zbavíte sa starých rán. Skúste to. Funguje to.

Žili ste tvrdý život obeť a dobre ste sa tú rolu naučili. Nemyslíte si, že neporaziteľnosť sa dá získať bez tréningu. Ale stačí si uvedomiť svoju voľbu byť obeťou a byť ochotný zbaviť sa jej.

Vedomie hojnosti znamená, že sa cítite byť milovaní a hodnotní. Môžete tvrdiť, že sa takto cítite, ale ak zazvoní telefón a vy zistíte, že ste práve prišli o veľa peňazí, alebo že vás opúšťa manželka, akí hodnotní sa

budete cítiť? Je pohár poloprázdny, alebo poloplný? Uvedomujete si, že práve teraz, v tomto okamihu, keď ste počuli zlú správu, ste stále absolútne hodní lásky a hodnotní?

Ak je odpoveď „áno“, potom ste dosiahli vedomie hojnosti. Ak znie odpoveď „nie“, zápasíte s vedomím nedostatku. Ak si priznáte, že vaše myslenie je založené na strachu, dospeli ste k premene.

Preto je dôležitá emocionálna úprimnosť. Nemôžete sa nútiť myslieť pozitívne, ale môžete si priznať svoju negatívu. Priznať si svoju negatívu je milujúci čin. Je to gesto nádeje. Hovorí: „Uvedomujem si, čo sa deje, a viem, že jestvuje aj lepšia cesta. Viem, že si môžem zvoliť niečo iné.“

To iné je práca na individuálnom spasení. Odpustenie minulosti pripravuje pôdu inej voľbe. Nezáleží na tom, koľkokrát ste urobili rovnakú chybu. Máte novú možnosť odpustiť si.

Bez odpustenia nie je možné zbaviť sa vedomia nedostatku. Aby ste odpustili, musíte si uvedomiť všetky druhy bolesti. Musíte si priznať svoje zranenia. Potom môžete odpustiť.

Skryté zranenia majú svoje programy, ktoré z nás robia rukojemníkov minulosti. Hlboké zranenia si môžu spočiatku vyžadovať obväz, ale aby prebehol proces liečenia, treba ich vystaviť vzduchu a slnečnému svetlu. Musíte si uvedomiť všetky svoje podvedomé presvedčenia a domnienky.

Nedostatok je dôležitý učiteľ. Každé vnímanie nedostatku odzrkadľuje vnútorný pocit bezcennosti, ktorý si musíte uvedomiť.

Prežívanie nedostatku nie je Boží trest. Je to len prejav presvedčenia, ktoré treba opraviť.

Ste schopní mať sa radi. Táto schopnosť však vo vás musí byť prebudená, aby sa začal naozajstný duchovný rast.

Učíte sa milovať sami seba vďaka tomu, že pochopíte, prečo odmietate lásku. Často zistíte, že sa nemilujete, keď vidíte, ako odmietate lásku druhých.

Hojnosť nepríde do vášho života preto, že ste sa naučili naspamäť nejaký nezmyselný zarietací rituál, ale pretože ste sa naučili vnášať lásku do zranených aspektov svojej duše. Láska lieči všetky rozpory a konflikty, obnovuje pôvodné vnímanie celistvosti a oslobodzuje od hriechu a pocitu viny.

Ak sa vnímate takí, akí skutočne ste, viete, že lásku vám nikto nemôže vziať. Láska vám patrí navždy – bez tvaru, ale vždy prítomná, bez podmienok, a predsa ľahko reagujúca na všetky situácie, ktoré sa vyskytnú.

Nezabúdajte na to keď prídu zlé správy. Dal by vám vari Boh pochybný dar? Nie. Nedajte sa zmýliť obalom na škatuli a rozbaľte ju s otvoreným srdcom. Ak nechápete zmysel daru, upokojte sa a čakajte. Často nebudete chápať zmysel daru, kým dar nezačne pôsobiť vo vašom živote. Môže to byť frustrujúce, ale je to nevyhnutné.

Božie dary nepodporujú očakávanie ega. Ich hodnota je na vyššej úrovni. Pomáhajú vám otvoriť sa vašej skutočnej podstate a vášmu skutočnému cieľu. Niekedy sa vám môže zdať, že sa pred vami zatvorili dvere a vy neviete prečo. No až keď otvoríte správne dvere, pochopíte, prečo sa zatvorili tie nesprávne.

Spolupracujte s Božou myšliou. Potrebuje Boha a On potrebuje vás. Buďte ochotní pozrieť sa na svoj

strach a svoje pocity bezcennosti, a On vám pomôže uvidieť Božiu iskrú vo vás.

Ak ste ochotní milovať sami seba, uvoľnite cestu, po ktorej sa k vám môže dostať Božia láska. Otvorte dvere hojnosti vo svojej mysli a uvidíte dary lásky všade vôkol seba. Neposudzujte však hodnotu týchto darov ani ich podobu, pretože ich hodnota je nepochybná, ale podoba môže byť nesprávne pochopená.

Vďačnosť

Nie je možné hovoriť o hojnosti a nespomenúť vďačnosť. Vďačnosť pramení z vedomia hodnoty a podporuje prežívanie hojnosti. Nevďačnosť súvisí s pocitom bezcennosti a posilňuje vnímanie nedostatku.

Sú to uzavreté kruhy.

Aby ste sa nachádzali v kruhu milosti, musíte milovať seba aj druhých. Ak ste v kruhu strachu, odmietate lásku.

Keď stojíte v jednom z týchto kruhov, realita toho druhého sa vám zdá pochybná. Preto máte pocit, že sú to dva navzájom nezlučiteľné svety.

Vďačný človek si nedokáže prestaviť, že by sa s ním zaobchádzalo nespravodlivo. Ukričtený človek si nedokáže predstaviť, že je milovaný Bohom. Ktorý svet obývate? Voľba je vaša.

V každom okamihu sa musíte rozhodovať, či budete alebo nebudete obeťou. V prvom prípade odmietate dar a vidíte trest; v druhom prijímate to, čo prichádza, a viete, že vám to prináša požehnanie, aj keď mu možno zatiaľ nerozumiete.

Vďačnosť je odhodlanie vidieť Božiu lásku vo všetkých veciach. Nijaká bytosť nemôže byť nešťastná, ak si zvolí cestu vďačnosti, pretože rozhodnutie byť vďačný vedie ku šťastiu rovnako, ako vedie znevažovanie Božích darov k nešťastiu a zúfalstvu.

Jedno je spojené s podporou a pozdvihnutím. Druhé so stratou hodnoty a deťaním.

To, ako sa rozhodnete reagovať, ovplyvňuje vaše vnímanie. Ak žijete v zúfalstve, je to preto, že ste znevážili dary, ktoré ste dostali. Každý človek žne výsledky myšlienok, ktoré zasial. Ak chcete nasledujúci rok zmeniť podstatu úrody, musíte zmeniť svoje myšlienky.

Pomyslite si vd'ačnú myšlienku a pocítite, že je pravdivá. Nabudúce, keď sa budete chystať znevážiť dar, na okamih sa zastavte a otvorte svoje srdce, aby ste tento dar dokázali prijať s vd'ačnosťou. Potom si všimnite, ako sa zmení vaše vnímanie daru aj váš vzťah k darcovi.

Keď budete najbližšie chcieť súdiť alebo zavrhnúť druhého človeka, na okamih sa zastavte a vpusťte tú osobu do svojho srdca. Žehnajte tam, kde by ste predtým odsudzovali. Nesúďte a buďte radi, že ste nesúdili. Precíťte úľavu, ktorá sa dostaví, keď oslobodíte druhého od svojho obmedzeného chápania.

Keď som povedal, aby ste nastavili druhé líce, znamenalo to, aby ste ukázali svojmu bratovi, že vás nemôže zraniť. Keby vás mohol zraniť, musel by byť vinný, a keby bol vinný, potom by musel byť potrestaný.

Keď nastavíte líce, nevyzývate svojho brata, aby vás udrel znova. Pripomínate mu, že nejestvuje nijaké ublíženie. Hovoríte mu, že viete, že s vami nikto nemôže zaobchádzať nespravodlivo. Ukazujete mu svoje neprijatie útoku, pretože viete, že ste hodnotní a hodní lásky. Ak poznáte svoju hodnotu, nemôžete nevidieť tú jeho.

Ublížovanie sa skončí, ak odmietnete byť obeťou. Potom vystúpite z kruhu strachu a všetko, čo urobíte a poviete, bude naplnené požehnaním.

Zrodí sa vo vás Kristus, tak ako sa zrodil vo mne. Najprv však musíte odložiť pocit bezcennosti, vedomie nedostatku, pocit krivdy, akúkoľvek potrebu útočiť alebo brániť sa. Najprv sa musíte naučiť nastaviť druhé líce.

Zdá sa, že jestvujú dva svety, ale v skutočnosti je iba jeden. Strach nie je nič iné, než nedostatok lásky. Nedostatok nie je nič iné, než nedostatok hojnosti.

Ničoho nemôže byť nedostatok, ak to predtým nejstvovalo v hojnosti.

Je to ako hra na skrývačku. Nieкто sa najprv musí skryť. Kto to bude? Budete to vy, alebo ja? Možno to bude samotný Stvoriteľ.

V skutočnosti to nie je dôležité. Keď príde rad na vás, skryjete sa vy a váš brat vás nájde, ako som ja našiel jeho. Na každého príde rad, aby sa skryl a každý je napokon nájdený.

Svet duality vychádza z celistvosti a k celistvosti sa opäť navracia. Čo je spojené, to sa oddeľuje a znova spája. Je to jednoduchý tanec. A nemusí byť plný strachu.

Požyvam vás do tohto tanca. Nemusíte sa brať príliš vážne. Nikto z vás nie je profesionálny tanečník, ale každý je schopný naučiť sa potrebné kroky. Keď niekomu stúpate na nohu, postačí jednoduché „prepáč“. Všetci sa spoločne učíte a dá sa predpokladať, že budete robiť chyby.